

*‘Mijn werk gaat
altijd over
kwetsbaarheid
en de zoektocht
naar vrijheid’*

Kunst & cultuur *Kunstfotograaf Micky Hoogendijk*

Met de nodige projecten in haar portfolio en talrijke exposities in binnen- en buitenland mag zij zich met recht een vermaard fotograaf noemen. Maar gearriveerd? Nee, zo ziet Micky Hoogendijk het niet. “Ik ben nog steeds onderweg.”

Tekst Margrit Verhoef

Fotografie Micky Hoogendijk, Rock van de Wiel

→

‘Mijn series kun je onderverdelen in momenten waarin iets mij gewoon raakte’

Linkerpagina 'Ode to Damien' Rechterpagina links 'FleurWaterWindows', rechts 'Clashing of two Worlds'

Micky Hoogendijk geeft een rondleiding door haar huis, een oude gerenoveerde boerderij in de omgeving van Eindhoven. Een rustgevende plek, waarin ook haar studio en galerie een plek hebben gekregen. Ze duidt haar fotoseries, die namen dragen als *The Nudes*, *Pure Imagination*, *Marriage* en *The Nuns*. “Eigenlijk kun je al mijn series onderverdelen in momenten waarin iets mij gewoon raakte,” zegt ze. “De thema’s variëren, maar mijn werk gaat altijd over kwetsbaarheid en de zoektocht naar vrijheid. Neem *Water Series*, een serie van vrouwen onder water. Hierin probeer ik een link te maken met *‘the breaking of the glass ceiling’*. Het gaat over de vrijheid van de vrouw, over haar elegantie en sierlijkheid, maar ook over haar kracht en drang ergens uit te breken.”

Loopbaan

Haar loopbaan is indrukwekkend. Hoogendijk was directeur van het bedrijf van haar ex-echtgenoot kunstenaar Rob Scholte, artistiek leider van de Supperclub, model en tv- en filmactrice. In 2009 begon zij met fotograferen. Ze startte met het architectonische lijnenspel van San Francisco, niet lang daarna volgde portretfotografie. Wat haar *drive* was? “Rouw,” antwoordt ze. “Mijn moeder heeft mij vlak voor haar overlijden een camera gegeven. Na haar dood heb ik die opgepakt en ben ik foto’s gaan maken. Door ermee te werken, voelde ik me diep verbonden met mijn moeder. Het leek alsof zij mij van bovenaf aanstuurde.”

Ode to Damien

In 2012 maakte ze in Austin (Texas – red.) voor het eerst een foto waarvan zij wist dat deze anders was dan alle andere portretfoto’s die zij daarvoor had gemaakt. “Ik zei letterlijk: dit is geen gewone foto, dit is meer.” Uiteindelijk zou deze foto *Ode to Damien* (Hirst – red.) gaan heten. “Het is een foto van een meisje dat ik tegenkwam in een winkelcentrum in Austin. Zij had grote ogen, flaporen, een bevreemdend gezicht. Het was het gezicht van een meisje dat op het punt stond een vrouw te worden. Zij begaf zich in een overgangperiode. Over haar gezicht heb ik door middel van beeldbewerking diamanten aangebracht, net zoals Damien Hirst dat bij zijn diamanten schedel, het kunstwerk *For the Love of God*, had gedaan. Hirst koppelde met dat werk de dood aan geld, aan materie. Ik realiseerde me toen ik zijn werk zag dat je geld niet mee kunt nemen na je dood en vroeg me af: wat dan wel? Voor mij zijn dat ervaringen, want daar draait het in het leven volgens mij om. En al die diamanten staan symbool voor gebeurtenissen die dit meisje heeft meegemaakt in haar leven én nog mee zal maken.” Ze pauzeert even en zegt dan: “Het is het werk waar het allemaal mee begonnen is. Niet alleen werd het gepubliceerd in *The Washington Post*, het was ook het allereerste werk dat ik verkocht.”

→

‘Ik ben aan het flirten met andere kunstvormen’

Linkerpagina boven 'Absolution', linksonder 'Androgyny boy', rechtsonder 'Androgyny girl'
Rechterpagina 'The nun'

Gelaagdheid

Ze vindt het mooi dat haar werk gaandeweg 'verschillende lagen' krijgt. De eerste laag, het startpunt, is de ontmoeting met iemand. "Dan krijg ik letterlijk kippenvel en weet ik dat ik die persoon wil fotograferen. Als we elkaar vervolgens ontmoeten in de studio, blijkt vaak dat mijn beeld of droom – ik droom vaak over mijn model voordat ik ga fotograferen – heel mooi aansluit op waar die persoon op dat moment mee bezig is of op iets wat die persoon nog niet van zichzelf heeft gezien en wat ineens naar boven komt. Dat noem ik de tweede laag." En de volgende lagen? "Die ontstaan wanneer mensen het werk aankopen, dat zijn de lagen die zij en anderen aan het werk toevoegen. Wat ik met het werk heb bedoeld, valt dan vaak weg. Zij geven hun eigen betekenis eraan. Een cadeau, vind ik dat. Het is wat kunst is en hoe kunst werkt."

Onderweg

In haar galerie wijst ze naar een foto, "Dit werk is noodgedwongen ontstaan. Ik postte een foto uit mijn serie The Nudes op social media en deze werd, vanwege 'the explicit content', verwijderd. Dit zorgde eerst voor ongeloof, want hoe kun je kunst aanzien voor iets pornografisch? Maar later dacht ik: hoe kan ik dit beeld zo maken dat ik het toch nog kan posten? De *Zeitgeist* dwóng mij anders te kijken. Uiteindelijk heb ik al mijn naaktportretten schoongepoetst en ontdaan van hun seksualiteit, huidskleur, ras, eigenlijk alles waar we elkaar op beoordelen. Het leverde mij een nieuwe serie met aquarelachtige beelden op."

Of zij met haar fotografie op het punt is aanbeland waar zij altijd al had willen zijn? "Dingen beginnen steeds meer te kloppen. Alle ervaringen in mijn leven hebben mij gebracht tot waar ik nu sta. Maar gearriveerd, nee. Toen ik die naaktportretten aan het vervagen was, waardoor ze meer diepte kregen, realiseerde ik me ineens dat ik meer van twee- naar driedimensionaal wil gaan werken. Daarom ben ik nu aan het boetseren. Maar ook schilderen vind ik interessant. Kortom, ik ben aan het flirten met andere kunstvormen en ga mezelf dit jaar, het jaar waarin ik 50 word, de kunstacademie cadeau geven die ik nooit heb gedaan. Zo heb ik allerlei kunstworkshops in binnen- en buitenland geboekt waar ik van alles uit ga proberen. Ik ben dus nog steeds onderweg en hoop altijd onderweg te zijn." ■

Meer informatie? Of een afspraak maken voor een galeriebezoek?

Ga naar mickyhoogendijk.com.

Expositie bezichtigen? Het werk van Micky Hoogendijk is vanaf 2 juli drie maanden lang te zien in Gallery Jean – Think Jazzy in Antwerpen.

